

[Alfred Jensen.]

skæringerne fra juli og september i år. Ude i befolkningen er man ikke indforstået med, at den almindelige borgers købekraft skal begrænses, tværtimod. Man ønsker sociale forbedringer, man ønsker, at de, der kun har en beskednen indtægt, skal have lov til selv at bruge de usle kroner, de tjener, til at klare dagen og vejen. Det er min opfattelse, at den utilfredshed, der er ude omkring i landet, også kommer til udtryk her i tinget, måske i vage vendinger, men dog på en sådan måde, at der ikke kan være tvivl derom. Jeg tror, at der — ikke mindst i den socialdemokratiske gruppe — findes mange, som i højeste grad er utilfredse med de spareforanstaltninger, man har truffet beslutning om at gennemføre, og med dem, man agter at gennemføre. Jeg har således hæftet mig ved forskellige ønsker om forbedringer på visse områder, der er fremkommet under finanslovdebatten, og udtalelser f. eks. om, at visse kommuner har svært ved at bestride udgifterne til at holde sejløb klare o. s. v. Det er utvetydige ønsker og krav, der fremkommer, om større bevillinger fra statens side. Der er ærede medlemmer, som har talt på en sådan måde, at der ikke er tvivl om, at de ønsker større bevillinger givet. Jeg tænker f. eks. på det ærede medlem hr. Peter Jørgensen, som talte om de utilfredsstillende forhold indenfor sindspsygevæsenet.

Jeg går ud fra, at når det ærede medlem taler, som han gjorde, er det ikke for at tilfredsstille vælgerne i Aarhus og ikke for at kapre stemmer, men fordi han som en art sagkyndig har kendskab til, at forholdene på dette område er aldeles uforvarselige. Jeg forstår godt, at det ærede medlem, som arbejder med disse forhold, må fremdrage dem, for han har en forpligtelse til at sige til i rette tid og på rette sted, og det er jo netop her ved finanslovsforslagets behandling. Det ærede medlem understregede, at en ny tilsidesættelse eller undskyldelse af det planlagte byggeri vil

være aldeles uforsvarlig. Jeg behøver ikke at omtale i enkeltheder, hvad det ærede medlem sagde; det kan de, der ikke hørte det ærede medlems tale, sætte sig ind i ved at læse fortrykket. Jeg vil blot gøre opmærksom på, at det ærede medlem sluttede med at sige, at hvis man ikke gennemfører det planlagte byggeri, vil man ikke kunne gennemføre de moderniseringer, som er nødvendige, for at man kan ophøre med at bruge hospitaler, der er mere end 100 år gamle og aldeles ikke egner sig som helbredelsesanstalter. Jeg gør opmærksom på, at de beløb, der skal bruges, ikke er beløb, der først dukker op her ved denne finanslovbehandling. Det drejer sig om bevillingsmæssige spørgsmål, der har været behandlet tidligere. Et af forslagene om byggeri blev behandlet i 1947, et andet i 1953. Forslagene er diskuteret, beslutninger er truffet, og når man ikke gennemfører dette byggeri, er der faktisk tale om nedskæring på det sociale område; det skal man hæfte sig ved dér, hvor man taler om, at man ikke vil skære ned. Jo, man vil skære ned, og der bliver skåret ned.

Det ærede medlem hr. Peter Jørgensen nævnte også de store årgange af unge, der snart melder sig, og gjorde opmærksom på en enkelt side af sagen, nemlig at der ikke i tilstrækkeligt omfang er undervisningsanstalter for dem. Det ærede medlem kunne for den sags skyld have taget andre sider af sagen med, f. eks. skolevæsenet, for hvilket spørgsmålet allerede i dag er aktuelt. Det er klart, at hvis man ikke bevilger de midler, som er nødvendige for at bevare undervisningsstandarden, gør man sig skyldig i nedskæring.

Det ærede medlem fremdrog endvidere spørgsmålet om de midler, der stilles til rådighed for sporten. Det ærede medlem nævnte Firmaernes Idrætsforbund og gjorde opmærksom på, at det var aldeles utilstrækkeligt, at der blev ydet 25 000 kr. til et forbund, som omfatter 65 000 medlemmer. Når dette drages frem, kan det vel kun ses som et udtryk for, at netop dér, hvor det